

## การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1\*

### A Study of Grade 7 Students Achievement of Thai Writing Composition Skill Using Exercises Along with Cartoon

วาเลนไทน์ เอี้ยงชะอุ่ม\*\*

#### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาแบบฝึกการเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนก่อนเรียนและหลังเรียน 3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนเทศบาลบ้านมหาชัย (อนุกุลราษฎร์) อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 35 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนการเขียนความเรียงร้อยแก้ว 2) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนความเรียงร้อยแก้ว 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิจัยครั้งนี้ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหาแบบ Content Analysis ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพแบบฝึกจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 60.08 / 76.61 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 75 / 75 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนความเรียงร้อยแก้ววิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนอยู่ในระดับมาก

\*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2555 เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

\*\* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร E-mail : valentine-111@hotmail.com โทรศัพท์ 083-1393542 อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา

## Abstract

The purposes of this research were to develop a writing Achievement of Grade 7 students using the cartoon illustration along with exercises The sample were 35 students from Grade 7 of Tetsabaan Baanmahachai (Anukoonrad) school, during the academic year 2011. The duration of the experiment covered a period of seven weeks.

The research instruments used in this study were ; 1. The cartoon illustration exercises for easy writing skill 2. The Lesson plans of easy writing skill 3. The achievement test for easy writing skill 4. Questionnaire regarding of students' opinion with the cartoon illustration exercise.

The data were analyzed by using mean, standard deviation, t-test dependent and content analysis.

The results of the research were:

1) The efficiency of the prose writing skill using cartoon illustration exercises for Grade 7 students which was higher than the 75/75 setting standard criterion. The prose writing skill using cartoon illustration exercises in Thai language subject for Grade 7 students which was 75/75 standardized efficiency criteria.

2) The statistic criteria on prose writing achievement by using cartoon illustration exercises of Grade 7 students were significantly different at .05 level. which mean achievement after they had been studied was higher than before taking the experiment.

3) The students' opinions toward leaning by prose writing exercises was at higher level.

## บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้ความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

การเขียน เป็นทักษะด้านหนึ่งที่เป็นต่อการสื่อสารในชีวิต จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้และองค์ประกอบของการเขียนจึงจะทำให้การเขียนนั้นสมบูรณ์และถูกต้อง ใจความของงานเขียนจะได้ต้องมีการจัดระบบความคิด เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวรวมทั้งการใช้ภาษาที่เหมาะสม จึงจะทำให้งานเขียนนั้นสมบูรณ์

แต่จากสภาพปัญหาทางการเขียนที่ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบและเก็บข้อมูล เรื่องการเขียนเรียงความกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลบ้านมหาชัย (อนุกุลราษฎร์) ที่เข้ามาศึกษาในปีการศึกษา 2553 จำนวน 151 คน โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลนักเรียน เพื่อศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบันเกี่ยวกับทักษะการเขียน โดยให้ทางนักเรียนเขียนเรียงความในหัวข้อ “ความคาดหวังเมื่อศึกษาที่โรงเรียนเทศบาลบ้านมหาชัย (อนุกุลราษฎร์) เมื่อนำผลงานที่นักเรียนเขียนเรียงความมาวิเคราะห์ปัญหาทางการเขียน พบว่า

นักเรียนลำดับเนื้อหาแต่ละส่วนไม่เหมาะสม การใช้ภาษาพูด การใช้คำฟุ่มเฟือย เป็นต้น ซึ่งสภาพปัญหาการเขียนดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัย อาทิ เรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและสาเหตุของการเขียนภาษาไทยผิดพลาด ของ ปุณณรัตน์ อาจตัน (2547: 100-102) พบว่า การเขียนของผู้เรียนมีปัญหา คือ ด้านการใช้คำ เป็นลักษณะของการใช้ภาษาพูดในงานเขียน ด้านการเขียนคำผิดทั้งในเรื่องของการสะกดคำ การเขียนรูประ และด้านรูปแบบ ผลวิจัยคือผู้เรียนไม่ใส่ใจต่อรูปแบบของงานเขียน

จากปัญหาทางด้านการเขียนดังกล่าววิเคราะห์ได้ว่า นักเรียนใช้คำต่าง ๆ โดยไม่เข้าใจบริบทของเรื่องที่เขียน นักเรียนเขียนเรื่องไม่สัมพันธ์กัน นักเรียนไม่เข้าใจต่อรูปแบบการเขียน หากนักเรียนได้รับการฝึกฝนเรื่องการเขียนที่ถูกต้องทั้งรูปแบบ เนื้อเรื่อง และการใช้ภาษาจนเกิดความชำนาญ ย่อมจะทำให้ให้นักเรียนสร้างผลงานการเขียนที่ถูกต้องได้ ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของแบบฝึกเพราะแบบฝึกจะช่วยให้ นักเรียนฝึกฝนด้านการเขียน ช่วยให้เขียนเรื่องได้เป็นไปตามลำดับเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ พรสวรรค์ คำบุญ (2535: 17) ที่กล่าวถึงแบบฝึก ว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญ แม่นยำในบทเรียนนั้น ๆ และก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีแล้วยังทำให้จำได้แม่นยำ รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้ด้วย แนวคิดเรื่องการพัฒนาแบบฝึกมาพัฒนาความสามารถ การเขียน ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ กันต์ดนัย วรจิตติพล (2542: 34) ที่ได้กล่าวถึงแบบฝึกว่า เป็นเครื่องมือทางการเรียนอย่างหนึ่งของนักเรียนที่มุ่งให้นักเรียนฝึกทำด้วยตนเอง เพื่อจะได้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้น ดังผลงานวิจัยของ นางเยาว์ ประโมนะกัง (2546) ที่วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและวิธีสอนตามคู่มือครู แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยของ ยุพาภรณ์ ชาวเชียงขวาง (2537: 19) ที่วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรียงความกับการสอนตามปกติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่นำแบบฝึกเข้ามาช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียน แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกช่วยให้ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนดีขึ้น ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่าหากนำภาพการ์ตูนเข้ามาประกอบกับการใช้แบบฝึกจะช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียนให้ดีขึ้น โดย พิณเพชร บุณณิณ (2545: 80) ได้กล่าวถึงแนวคิดของ เจือ สตะเวทิน (2514: 91) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้รูปภาพไว้ว่า สิ่งเร้าที่จะช่วยให้นักเรียนฝึกคิดได้ เช่น ภาพการ์ตูน และภาพที่ใช้จะต้องเป็นภาพที่ให้ความหมาย เมื่อเด็กมองภาพแล้วสามารถจะค้นหาความหมายของภาพได้ มีนักวิจัยได้ศึกษาในเรื่องของการใช้ภาพได้แก่ พิณเพชร บุณณิณ (2545: 82) ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกภาพถ่ายและแบบฝึกภาพการ์ตูน พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกภาพการ์ตูน มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกภาพถ่ายและไม่ใช้แบบฝึก

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแบบฝึกที่สร้างขึ้น มีลักษณะกระตุ้นความคิดของผู้เรียนด้วยการนำภาพการ์ตูนมาเป็นสื่อให้วิเคราะห์จากนั้นจึงเริ่มให้ผู้เรียนฝึกเขียนตามเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้กำหนด ซึ่งการสอนโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนนี้มีการจัดการ

เรียนการสอน คือ ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยนำเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้มาจัดทำเป็นแผนการสอน เมื่อผู้วิจัยทำการสอนโดยอธิบายหลักเกณฑ์ตลอดจนทฤษฎีของการเขียนความเรียงร้อยแก้วให้แก่ผู้เรียนแล้ว ให้ผู้เรียนต้องลงมือฝึกปฏิบัติเขียนความเรียง โดยนำแบบฝึกที่มีภาพการ์ตูนเป็นภาพประกอบมาให้ผู้เรียนได้ทำการวิเคราะห์และเขียนตามหัวข้อที่กำหนด ซึ่งการฝึกนั้นจะทำการฝึกตั้งแต่การเขียนแนะนำตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งใกล้ตัวที่ผู้เรียนเข้าใจที่สุด ฝึกเป็นลำดับขั้นตอนในแต่ละเนื้อหาจนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเพื่อฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ภาพตามที่กำหนดและเขียนในแต่ละสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกการเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75 / 75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน

### การดำเนินการวิจัย

#### 1. ระเบียบวิธีวิจัย

แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest Posttest Design

กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 / 2 จำนวน 35 คน โรงเรียนเทศบาลบ้านมหาชัย (อนุกุลราษฎร์) อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

#### 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

- 2.1 แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน การเขียนความเรียงร้อยแก้ว ได้แก่

- 2.1.1 แบบฝึกที่ 1 การเขียนแนะนำตนเอง
- 2.1.2 แบบฝึกที่ 2 การเขียนบรรยายประสบการณ์
- 2.1.3 แบบฝึกที่ 3 การเขียนแนะนำสถานที่
- 2.1.4 แบบฝึกที่ 4 การเขียนแสดงความคิดเห็น

- 2.2 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนความเรียงร้อยแก้ว จำนวน 16 แผน

- 2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว จำนวน 4 ข้อ

- 2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน

#### 3. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้ามียุคขั้นตอนดังนี้

### 3.1 ทดสอบก่อนดำเนินการทดลอง (Pretest)

ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ซึ่งเป็นข้อสอบแบบอัตนัย ได้แก่ 1. การเขียนแนะนำตนเอง 2. การเขียนบรรยายประสบการณ์ 3. การเขียนแนะนำสถานที่ 4. การเขียนแสดงความคิดเห็น ทำการทดสอบเรื่องละ 15 นาที ใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง

### 3.2 ดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มทดลองทั้งสิ้น 21 คาบ โดยกำหนดระยะเวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที

### 3.3 ขึ้นทดสอบหลังดำเนินการทดลอง (Posttest)

ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ซึ่งเป็นข้อสอบอัตนัยแบบคู่ขนาน ได้แก่ 1. การดำเนินชีวิตการเป็นนักเรียนของข้าพเจ้า 2. การกระทำความดีที่ข้าพเจ้าประทับใจ 3. สถานที่สำคัญที่ข้าพเจ้าประทับใจ 4. การดูแลรักษาความสะอาดในโรงเรียนของข้าพเจ้า ทำการทดสอบเรื่องละ 15 นาที ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

## 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ

4.2 ดำเนินการสอนนักเรียนด้วยแบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน โดยเริ่มจากแบบฝึกที่ 1 จนถึงแบบฝึกที่ 4 ตามลำดับ

4.3 ทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นข้อสอบอัตนัยแบบคู่ขนาน จำนวน 4 ข้อ

4.4 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ตลอดจนความคิดเห็นที่มีต่อบรรยากาศในการสอน

4.5 หลังการดำเนินการทดลองเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน และความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ตลอดจนความคิดเห็นที่มีต่อบรรยากาศในการสอน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐานต่อไป

## 5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

5.1 ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนแบบรายบุคคล (Individual Tryout) แบบกลุ่มย่อย (Small Group Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้แบบฝึกการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ 75 / 75 แล้ว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนเทศบาลบ้านมหาชัย (อนุกุลราษฎร์) จำนวน 35 คน

5.2 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยหาค่า IOC

5.3 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้สูตร KR-20

5.4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน และความคิดเห็นต่อบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน เป็นลักษณะของแบบสอบถาม ปลายปิด เมื่อนักเรียนตอบแบบสอบถามจึงนำผลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) รายงานผลการวิเคราะห์โดยแยกออกเป็น 2 ส่วน พร้อมทั้งค่า  $\bar{x}$  ค่า S.D.

5.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้สถิติ t – test แบบ dependent

### ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 75 / 75 มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน วิชาภาษาไทย

| จำนวน<br>(คน) | คะแนนเฉลี่ยการทดสอบระหว่างเรียน<br>(60 คะแนน) |         |         |         | รวม<br>เฉลี่ย | คะแนนเฉลี่ย<br>ทดสอบหลังเรียน<br>(60 คะแนน) | ประสิทธิภาพ<br>E1 / E2 |
|---------------|-----------------------------------------------|---------|---------|---------|---------------|---------------------------------------------|------------------------|
|               | แบบฝึก 1                                      | แบบฝึก2 | แบบฝึก3 | แบบฝึก4 |               |                                             |                        |
| 35            | 31.6                                          | 36.5    | 39.1    | 36.9    | 35.71         | 46.06                                       | 60.08 / 76.61          |

จากตารางแสดงให้เห็นถึงคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบระหว่างเรียนของนักเรียนจำนวน 35 คน ที่ผ่านการใช้แบบฝึกการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 35.71 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 46.06 ดังนั้น ค่าประสิทธิภาพ  $E_1 / E_2$  ได้เท่ากับ 60.08 / 76.61 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 75/75 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานทางการวิจัย

2. ผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้วก่อนและหลังการสอนโดยใช้แบบฝึกประกอบ ภาพการ์ตูน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ของกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน

| การทดสอบ      | n  | คะแนนเต็ม | $\bar{x}$ | S.D. | t - test | Sig. |
|---------------|----|-----------|-----------|------|----------|------|
| ก่อนใช้แบบฝึก | 35 | 60        | 36.2      | 2.59 | 12.55    | 0.00 |
| หลังใช้แบบฝึก | 35 | 60        | 46.06     | 3.98 |          |      |

จากตารางคะแนนผลการเรียนรู้ เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน การวิจัยที่กำหนดไว้ โดยคะแนนเฉลี่ยหลังจากการใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ( $\bar{X} = 46.06$ , S.D. = 3.98) และก่อนการใช้แบบฝึก ( $\bar{X} = 36.2$ , S.D. = 2.59)

3. ผลการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน แบ่งออกเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ผลการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน จำนวน 35 คน โดยแบบประเมินแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 20 ข้อ ดังปรากฏในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนด้านแบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน

| ความคิดเห็น                                                                   | $\bar{X}$ | S.D. | ระดับ<br>ความคิดเห็น |
|-------------------------------------------------------------------------------|-----------|------|----------------------|
| 1. แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยพัฒนาความสามารถการเขียนนักเรียน                  | 3         | 0    | มาก                  |
| 2. แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยกระตุ้นความคิดของนักเรียน                        | 2.97      | 0.03 | มาก                  |
| 3. แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยสร้างความสนใจในการเรียน                          | 2.91      | 0.08 | มาก                  |
| 4. แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยให้นักเรียนคิดเรื่องราวได้หลากหลาย               | 2.57      | 0.25 | มาก                  |
| 5. แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยให้นักเรียนเรียงลำดับเรื่องราวเป็นไปตามเหตุการณ์ | 3         | 0    | มาก                  |
| 6. แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนเป็นสิ่งแปลกใหม่กับนักเรียน                          | 2.97      | 0.03 | มาก                  |
| 7. แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยให้นักเรียนเขียนเรื่องไม่กวน                     | 2.23      | 0.18 | ปานกลาง              |
| 8. แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยสร้างจินตนาการในการเขียน                         | 2.8       | 0.16 | มาก                  |
| 9. แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยให้นักเรียนเขียนได้มากขึ้น                       | 3         | 0    | มาก                  |
| 10. แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาเขียนได้ดีขึ้น                | 2.23      | 0.18 | ปานกลาง              |
| 11. ภาพการ์ตูนที่นำมาใช้ในแบบฝึกสื่อความได้ชัดเจน                             | 2.57      | 0.25 | มาก                  |
| 12. เนื้อหาในแบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน สอดคล้องกับนักเรียน                       | 2.97      | 0.03 | มาก                  |

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงความคิดเห็นต่อแบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น นักเรียนมีความเห็นในระดับมาก ดังนี้ แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยพัฒนาความสามารถการเขียนนักเรียน ( $\bar{X} = 3$ , S.D. = 0) แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยกระตุ้นความคิดของนักเรียน ( $\bar{X} = 2.97$ , S.D. = 0.03) แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยสร้างความสนใจในการเรียน ( $\bar{X} = 2.91$ , S.D. = 0.08) แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนช่วยให้นักเรียนคิดเรื่องราวได้หลากหลาย ( $\bar{X} = 2.57$ , S.D. = 0.25) แบบฝึกประกอบภาพ

การกระตุ้นช่วยให้นักเรียนเรียงลำดับเรื่องราวเป็นไปตามเหตุการณ์ ( $\bar{X} = 3$ , S.D. = 0) แบบฝึกประกอบภาพการตูนเป็นสิ่งแปลกใหม่กับนักเรียน ( $\bar{X} = 2.97$ , S.D. = 0.03) แบบฝึกประกอบภาพการตูนช่วยสร้างจินตนาการในการเขียน ( $\bar{X} = 2.8$ , S.D. = 0.16) แบบฝึกประกอบภาพการตูนช่วยให้นักเรียนเขียนได้มากขึ้น ( $\bar{X} = 3$ , S.D. = 0) ภาพการตูนที่นำมาใช้ในแบบฝึกสื่อความได้ชัดเจน ( $\bar{X} = 2.57$ , S.D. = 0.25) เนื้อหาในแบบฝึกประกอบภาพการตูนสอดคล้องกับนักเรียน ( $\bar{X} = 2.97$ , S.D. = 0.03) นักเรียนมีความคิดเห็นระดับปานกลาง ดังนี้ แบบฝึกประกอบภาพการตูนช่วยให้นักเรียนเขียนเรื่องไม่วกวน ( $\bar{X} = 2.23$ , S.D. = 0.18) แบบฝึกประกอบภาพการตูนช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาเขียนได้ดีขึ้น ( $\bar{X} = 2.23$ , S.D. = 0.18)

## 2. ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ สรุปผลดังนี้

| ความคิดเห็น                                               | $\bar{X}$ | S.D. | ระดับ<br>ความคิดเห็น |
|-----------------------------------------------------------|-----------|------|----------------------|
| 1. นักเรียนพอใจกับบรรยากาศในห้องเรียนที่ไม่เครียด         | 2.26      | 0.2  | ปานกลาง              |
| 2. นักเรียนพอใจกับการทำงานแบบร่วมมือกัน                   | 2.26      | 0.2  | ปานกลาง              |
| 3. นักเรียนพอใจกับรางวัลที่ได้รับ                         | 2.7       | 0.21 | มาก                  |
| 4. นักเรียนพอใจกับเกมที่นำมาใช้ในการสอน                   | 2.91      | 0.08 | มาก                  |
| 5. นักเรียนพอใจกับการเตรียมความพร้อมต่อการเรียนการสอน     | 2.4       | 0.25 | ปานกลาง              |
| 6. นักเรียนพอใจกับความเอาใจใส่ของครูที่มีต่อนักเรียน      | 3         | 0    | มาก                  |
| 7. นักเรียนพอใจกับการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน | 2.66      | 0.23 | มาก                  |
| 8. นักเรียนพอใจกับเวลาที่นำมาใช้ในกิจกรรม                 | 2.49      | 0.26 | ปานกลาง              |

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงความคิดเห็นต่อบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นนักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก ดังนี้ นักเรียนพอใจกับรางวัลที่ได้รับ ( $\bar{X} = 2.7$ , S.D. = 0.21) นักเรียนพึงพอใจกับเกมที่นำมาใช้ในการสอน ( $\bar{X} = 2.91$ , S.D. = 0.08) นักเรียนพอใจกับความเอาใจใส่ของครูที่มีต่อนักเรียน ( $\bar{X} = 3$ , S.D. = 0) นักเรียนพอใจกับการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ( $\bar{X} = 2.66$ , S.D. = 0.23) นักเรียนมีความคิดเห็นระดับปานกลาง ดังนี้ นักเรียนพอใจกับบรรยากาศในห้องเรียนที่ไม่เครียด ( $\bar{X} = 2.26$ , S.D. = 0.2) นักเรียนพอใจกับการทำงานแบบร่วมมือกัน ( $\bar{X} = 2.26$ , S.D. = 0.2) นักเรียนพอใจกับการเตรียมความพร้อมต่อการเรียนการสอน ( $\bar{X} = 2.4$ , S.D. = 0.25) นักเรียนพอใจกับเวลาที่นำมาใช้ในกิจกรรม ( $\bar{X} = 2.49$ , S.D. = 0.26)

จากตารางวิเคราะห์ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน สรุปได้ว่า ข้อมูลทางด้านความคิดเห็นต่อแบบฝึกประกอบภาพการตูน นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งแปลกใหม่กับนักเรียน ทำให้เกิดความสนใจในการเรียนเมื่อใช้แบบฝึกจะช่วยกระตุ้นความคิดของนักเรียน ทำให้คิดเรื่องราวได้หลากหลายเรียงลำดับเรื่องราวเป็นไปตามเหตุการณ์ นักเรียนเขียนเรื่องได้ไม่วกวน อีกทั้งยังช่วยสร้างจินตนาการในการเขียนทำให้เขียนได้มากขึ้น เนื้อหาในแบบฝึกที่นำมาใช้นั้นเหมาะสมกับนักเรียน ตลอดจนภาพการตูนที่นำมาใช้ในแบบฝึกสื่อความ

ได้อย่างชัดเจน จึงทำให้แบบฝึกการศึกษาลักษณะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงให้เขียนได้ดีขึ้น

ข้อมูลด้านความคิดเห็นต่อบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน นักเรียนมีความพอใจที่ครูมีการเตรียมความพร้อมต่อการเรียนการสอน การที่นักเรียนได้ทำงานแบบร่วมมือกัน ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน รวมไปถึงพอใจเมื่อสร้างผลงานแล้วได้รับรางวัล ตลอดจนความเอาใจใส่ของครูที่มีต่อนักเรียนนั้นมีความใส่ใจอยู่ตลอดเวลา ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่เกิดความเครียด

## อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถนำผลมาอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการศึกษาลักษณะการเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75 / 75 ที่กำหนดไว้ เพราะได้มีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการเขียน เพื่อใช้สำหรับสร้างแบบฝึกการศึกษาลักษณะการเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน โดยสร้างแผนผังความคิดเพื่อใช้เขียนเนื้อหาของแต่ละแบบฝึก จากนั้นจึงนำเนื้อหาจากแผนผังความคิดมาสร้างเป็นภาพการ์ตูน แล้วจึงนำแบบฝึกการศึกษาลักษณะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจทานแก้ไขในเรื่องความยากง่ายของแบบฝึก คำชี้แจง สำนวนภาษา ความชัดเจนของภาพการ์ตูน แล้วจึงนำแบบฝึกไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ของโรงเรียนเทศบาลบ้านมหาชัย (อนุกุลราษฎร์) สังกัด เทศบาลนครสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง ม.1/1 จำนวน 39 คน ทดลองใช้แบบฝึกการศึกษาลักษณะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ไปพร้อมกับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 16 แผน โดยกำหนดระยะเวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที ซึ่งผลการทดลองใช้แบบฝึกการศึกษาลักษณะการเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 78.41 / 78.97 จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า เมื่อนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนความเรียงร้อยแก้วประกอบภาพการ์ตูนแล้ว ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจากผู้เรียนได้รับการใช้แบบฝึกที่พัฒนาทั้งทางด้านกระบวนการคิดโดยใช้ผังความคิด การสร้างจินตนาการโดยใช้ภาพการ์ตูน สร้างการลำดับเรื่องราวให้สอดคล้องกับเหตุการณ์จึงส่งผลให้ผลงานการเขียนความเรียงร้อยแก้ววิชาภาษาไทยถูกต้องเหมาะสม จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นตามลำดับด้วยนัยทางสถิตินี้ยังได้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศรารุ จักรเป็ง (2541: 43) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่าง การสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนกับการสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 งานวิจัยของ จุติมา ศรีบัว (2555) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความ

เข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของ สุธาพร โมกข์บุรุษ (2555) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถในการเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติหลังจากใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านโดยใช้นิทานนานาชาติ สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการศึกษา ผลสัมฤทธิ์การเขียนความเรียงร้อยแก้ว โดยใช้แบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แบบฝึกช่วยพัฒนาการเขียนโดยกระตุ้นความคิดในการเขียนทำให้เขียนเรื่องราวได้หลากหลาย เนื่องจากสถานการณ์ในแต่ละเรื่องของแบบฝึกประกอบภาพการ์ตูน ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดให้เกิดเป็นจินตนาการของแต่ละบุคคล จึงช่วยให้เขียนผลงานได้มากขึ้น ลำดับต่อมาช่วยให้นักเรียนเขียนเรียงลำดับเรื่องราวให้เป็นไปตามเหตุการณ์ ไม่วกวน เนื่องจากแบบฝึกประกอบภาพการ์ตูนที่สร้างขึ้นมีการลำดับเหตุการณ์ที่เป็นไปตามลำดับของเหตุและผล จึงช่วยให้ผู้เรียนเขียนความเรียงได้เป็นไปตามลำดับ สอดคล้องกับแนวคิดของ สาธิต ตันวังขวัญ (2538: 33) ที่ได้กล่าวถึงการกระตุ้นความคิดไว้ว่า ครูสามารถช่วยนักเรียนได้โดยการฝึกให้นักเรียนมีโอกาสดแสดงความคิดของตนเองออกมาอย่างอิสระ และควรฝึกให้เด็กเขียนอย่างสม่ำเสมอมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมความคิดและความสามารถของผู้เรียนให้มากที่สุด ครูควรเป็นผู้ที่คอยให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างทั่วถึงทุกคน ความพึงพอใจในเรื่องของบรรยากาศในการเรียนการสอนนั้นไม่เครียด นักเรียนได้มี การทำงานแบบร่วมมือกันทำให้เกิดความเพลิดเพลิน นักเรียนพอใจกับรางวัลที่ได้รับจากการเขียนความเรียง ความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การสอนแบบร่วมมือได้สอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ (2536: 20) ที่กล่าวถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้การจัดการบรรยายภาคในชั้นเรียนว่าในการสอนทักษะการเขียน ครูควรพลิกแพลงใช้วิธีสอนที่หลากหลายเพื่อให้บรรยากาศในการเรียนการสอนน่าสนใจ มีชีวิตชีวาและเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเขียน ซึ่งชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2533: 90-91) ยังได้กล่าวว่า การนำสื่อการสอนเข้ามาช่วยในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีความหมาย ไม่ใช่เรียนด้วยการท่องจำแต่เรียนด้วยความเข้าใจสามารถนำไปใช้ได้ ทำให้บทเรียนไม่เบื่อหน่าย ในส่วนของภาพการ์ตูนนั้นสื่อความได้ชัดเจน เนื้อหาในแบบฝึกเหมาะสมกับนักเรียน ด้วยเหตุนี้ จึงมีการนำภาพการ์ตูนเข้ามาใช้ประกอบกับแบบฝึกการเขียนความเรียงเพื่อให้เกิด สิ่งเร้ากับผู้เรียนอีกทั้งยังสร้างจินตนาการในการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไพศาล กุศลวัฒน์ (2538: 38) ที่กล่าวว่าการ์ตูนช่วยให้เด็กสนใจอ่าน ช่วยให้เด็กได้ใช้ความคิดที่จะเรียบเรียงเรื่องที่เขาเห็นออกมาได้ดี เนื่องจากการ์ตูนสามารถถ่ายทอดความคิดจินตนาการออกมาเป็นภาพง่าย ๆ แต่ช่วยให้มองเห็นความจริงได้มากที่สุด

## เอกสารอ้างอิง

- กันต์ดนัย วรจิตติพล. (2542). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม.”  
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เจือ สตะเวทิน. (2527). ตำราเรียงความ. กรุงเทพฯ: สุทธิสารการพิมพ์.
- จุติมา ศรีบัว. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม กรุงเทพมหานคร” ” Veridian E-Journal 5, 1 (มกราคม – เมษายน): ง.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงเยาว์ ประโมะนง. (2546). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปูลภรณ์ อาจตัน. (2547). “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและสาเหตุการเขียนภาษาไทยผิดพลาดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมมถมน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545.”  
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรสวรรค์ คำบุญ. (2534). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนรุ่งคำ จังหวัดกาฬสินธุ์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พินเพชร บุณณิญา. (2545). “การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกภาพถ่าย และแบบฝึกการ์ตูน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพศาล กุศลวัฒน์. (2528). “การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูนแบบภาพถ่าย ผลสมการ์ตูนกับหนังสือการ์ตูนแบบภาพการ์ตูนธรรมดา.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ยุพาภรณ์ ชาวเชียงขวาง. (2537). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนเรียงความโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความกับการสอนตามปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเชียงบาน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดพะเยา.” วิจัยสนเทศ.
- ศราวุธ จักรเป็ง. (2541). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนกับการสอนปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุจริต เพียรชอบ. (2536). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. (2538). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธาพร โมกข์บุรุษ. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ทำนานาชาติเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุ้มทอง อำเภ่อู้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี.” Veridian E-Journal 5, 1 (มกราคม – เมษายน): ง.
- สาธิต ตันวงษ์วัฒน์. (2538). “การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถต่างกัน โดยได้รับการสอนแบบเน้นกระบวนการและแบบวิจารณ์งานเขียน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.